

قانون الزام اختصاص شماره ملی و کد پستی برای کلیه اتباع

ایرانی

نوع سند: قوانین

قانون الزام اختصاص شماره ملی و کد پستی برای کلیه اتباع ایرانی + جزییات

قانون الزام اختصاص شماره ملی و کد پستی برای کلیه اتباع ایرانی + جزییات

مشمول بر 6 ماده و 2 تبصره است.

مشمول بر 6 ماده و 2 تبصره در تاریخ 17 اردیبهشت ماه 1376 به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و در

تاریخ 24 اردیبهشت 1376 به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

طبق این قانون، وزارتخانه‌های کشور و پست و تلگراف و تلفن موظف شدند با رعایت قوانین و مقررات، برای

کلیه اتباع ایرانی اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی، شماره ملی و کد پستی اختصاص دهند.

ماده 1

ماده 1- وزارتخانه‌های کشور و پست و تلگراف و تلفن موظفند با رعایت قوانین و مقررات، برای کلیه اتباع ایرانی

شماره ملی و کد پستی اختصاص دهند.

ماده 2

ماده 2- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، وزارتخانه‌ها، سازمانها، شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت،

دانشگاهها، بانکها، شهرداریها، نهادهای انقلاب اسلامی و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و شرکتها و

مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است موظفند از شماره ملی و کد پستی ده رقمی که توسط

سازمان ثبت احوال کشور و در قالب کارت شناسایی و با همکاری شرکت پست جمهوری اسلامی ایران برای

شناسایی افراد و اشخاص و محل کار یا سکونت آنها حسب مورد اختصاص خواهد یافت تبعیت نموده و بکار

گیرند.

ماده 3

ماده 3- کارت یاد شده در ماده فوق بعنوان سند شناسایی اتباع ایرانی و مشمول کلیه احکام حقوقی و کیفری مربوط است و باید همیشه همراه صاحب آن باشد.

تبصره

تبصره - دارنده کارت در صورت تغییر محل سکونت یا کار خود، باید مراتب را در اولین فرصت ممکن به سازمان ثبت احوال کشور اطلاع دهد.

ماده 4

ماده 4- صدور هر گونه کارت شناسایی اداری یا صنفی یا گواهینامه رانندگی و مشابه آنها، بدون درج شماره ملی و کد پستی ممنوع است.

تبصره

تبصره - کارت‌های شناسایی اداری، صنفی یا گواهینامه رانندگی و مشابه آنها که قبل از تصویب و اجرای این قانون صادر شده‌اند تا زمانی که شرایط برای تعویض آنها به شکل جدید فراهم نگردیده معتبر خواهند بود.

ماده 5

ماده 5 - دولت موظف است هزینه‌های اجرای طرح شماره ملی و کد پستی را در بودجه دستگاه‌های اجرایی مربوط پیش بینی نماید.

ماده 6

ماده 6- آئین نامه اجرائی این قانون توسط وزارتخانه‌های کشور و پست و تلگراف و تلفن ظرف مدت 2 ماه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر شش ماده و دو تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1376/ 2/ 24 به تأیید شورای نگهبان رسیده است.